

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

« 14 » листопада 2023 року

Слідчий 1 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України лейтенант юстиції Мірошник Ольга Володимирівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202300000000027 від 11.01.2023 за ознаками вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. ч. 1, 2 ст. 332-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 40, 42, 93, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Шульгінову Миколі Григоровичу, 18.05.1951 р.н., уродженцю с. Саблінського,, Ставропольського краю, РРФСР СРСР, зареєстрованому за адресою: м. Москва, просп. Вернадського, буд. 37, копр. 1 А, кв. 117, громадянину Російської Федерації, -

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 2 ст. 110 КК України, тобто, вчинення умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчиненим представником влади;

- ч. 1 ст. 332-1 КК України, тобто, порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави;

- ч. 2 ст. 332-1 КК України, тобто, порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави, вчинене повторно.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Шульгінов М.Г.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй (далі за текстом – ООН), підписаний 26.06.1945, яким фактично створено ООН.

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі за текстом – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, –установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Окрім того, у ст. ст. 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований РФ 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим (далі за текстом – АР Крим), м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно стаття 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.

Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом.

Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону.

Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.

Відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії» в Україні існує галузь економіки України електроенергетика - що забезпечує споживачів електричною енергією. Електрична енергія - енергія, що виробляється на об'єктах електроенергетики і є товаром, призначеним для купівлі-продажу. Об'єкт електроенергетики - електрична станція (крім ядерної частини атомної електричної станції), електрична підстанція, електрична мережа.

Для забезпечення інтересів держави визначених Законом України «Про ринок електричної енергії» державою утворено Приватне акціонерне товариство «Національна енергетична компанія» «Укренерго», яке є оператором системи передачі.

Відповідно до ст. 19 Закону України «Про ринок електричної енергії» державі належать 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі оператора системи передачі, які не підлягають приватизації або відчуженню в інший спосіб.

Крім, того відповідно до п. п. 2, 3 ч. 4 ст. 31 вищезгаданого Закону, серед іншого забороняється:

приватизація об'єктів державної власності, що використовуються оператором системи передачі у процесі провадження діяльності з передачі електричної енергії, а також підприємствами, установами, організаціями, утвореними внаслідок його реорганізації, та вчинення інших правочинів, що можуть призвести до відчуження таких об'єктів;

передача об'єктів державної власності, що використовуються оператором системи передачі у процесі провадження діяльності з передачі електричної енергії, а також підприємствами, установами, організаціями, утвореними внаслідок його реорганізації, в управління, в тому числі в

концесію, оренду, господарське відання, до статутного капіталу інших юридичних осіб, крім випадків, якщо така передача здійснюється уповноваженому суб'єкту управління об'єктами державної власності або суб'єкту господарювання, власником корпоративних прав у статутному капіталі якого є виключно держава.

На балансі ПАТ «НЕК «Укренерго» серед інших обліковуються електропідстанції ПЛ 330кВ «Каховська-Джанкой» та ПЛ 750кВ «Каховська-Островська», які здійснюють подачу напруги з Херсонської області до Автономної Республіки Крим. Метою діяльності вказаних об'єктів електроенергетики - є забезпечення надійного функціонування електричних мереж при наданні послуг з передачі електричної енергії, здійсненні диспетчерського (оперативно-технологічного) управління режимами роботи об'єднаної енергетичної системи України.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних сил Російської Федерації (далі за текстом – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту Російської Федерації (далі за текстом – ЧФ РФ) на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому, вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі за текстом – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України. Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи ЧФ РФ, це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території АР Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади, інших громадян РФ та України. Окрім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ.

Так, починаючи з 20.02.2014 для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів ЗС РФ.

У подальшому, військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Окрім того, здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів і транспортних підприємств, військових частин Збройних Сил

України (далі за текстом – ЗС України), пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак, всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20.02.2014, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Після збройного вторгнення російських військ і воєнної окупації території АР Крим та м. Севастополя у 2014 році представниками влади РФ з метою створення видимості легітимності цих дій було вжито заходів, направлених на анексію цих територій.

Так, 16 березня 2014 року, в порушення Конституції України та норм міжнародного права, проведено так званий «референдум» про возз'єднання Криму з Росією на правах суб'єкта Російської Федерації.

17 березня 2014 року указом Президента РФ № 147 визнано Республіку Крим, в якій місто Севастополь має особливий статус, як суверенну та незалежну державу.

18 березня 2014 року Президент Російської Федерації, перебуваючи у місті Москва, підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях АР Крим і м. Севастополя договір про прийняття до Російської Федерації та створення в складі РФ нового суб'єкта, який ратифікований 20 березня 2014 року Державною думою, а 21 березня 2014 року Радою Федерації РФ.

Також представниками влади і ЗС РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Донецькій, Дніпропетровській, Запорізькій, Луганській, Миколаївській, Одеській, Харківській та Херсонській областях з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідувочої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови від співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ.

З листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10.02.2022.

Станом на 08.02.2022 вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тисяч військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами РФ та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, що передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали в імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованим територіям України.

24.02.2022 о 04:30 Президент РФ оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, а в дійсності – повномасштабне вторгнення з декількох напрямків із застосуванням різних видів і родів ЗС РФ та інших підконтрольних РФ незаконних збройних формувань.

В подальшому, цього ж дня, ЗС РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах і складах ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05 години 24.02.2022 і по теперішній час підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому, вогневі удари здійснюються по об'єктах, що захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

З 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями ЗС РФ і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

У період з 24 по 27 вересня 2022 року, в порушення Конституції України та норм міжнародного права, на частково окупованій території

Херсонської області незаконно було проведено так званий «референдум» про приєднання окупованої території до Російської Федерації.

29 вересня 2022 року Президентом Російської Федерації підписано указ № 686 про визнання державного суверенітету та незалежності Херсонської області.

30 вересня 2022 року Президент Російської Федерації підписав з керівником російської окупаційної адміністрації, на тимчасово окупованій території Херсонської області, договір про приєднання до складу Російської Федерації нового суб'єкту, який 04 жовтня 2022 року ратифіковано Державною думою та Радою Федерації РФ.

12 травня 2008 року наказом Президента Російської Федерації № 724 «Питання системи та структури федеральних органів виконавчої влади» було утворено Міністерство енергетики Російської Федерації.

Згідно з положеннями Закону України «Про державний кордон України» державний кордон України визначається Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до п. 1 Постанови Уряду РФ від 28.05.2008 № 400 «Про міністерство енергетики Російської Федерації», Міністерство енергетики Російської Федерації є федеральним органом виконавчої влади, який здійснює реалізацію державної політики та нормативно-правове регулювання у сфері теплопостачання в частині виробництва теплової енергії в режимі комбінованого вироблення електричної та теплової енергії, а також передачі теплової енергії, виробленої в режимі комбінованого вироблення електричної та теплової енергії, у тому числі виробленої джерелами теплової енергії у разі, якщо такі джерела теплової енергії входять до схеми теплопостачання, що включає джерела комбінованого вироблення електричної та теплової енергії.

Міністерство енергетики Російської Федерації, здійснює наступні функції, а саме:

– вироблення та реалізація державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері паливно-енергетичного комплексу, у тому числі з питань електроенергетики, нафтовидобувної, нафтопереробної, газової, вугільної, сланцевої та торф'яної промисловості, магістральних трубопроводів нафти, газу та продуктів їх переробки, відновлюваних джерел енергії, освоєння родовищ вуглеводнів на основі угод про розподіл продукції, та у сфері нафтохімічної промисловості, а також функції з надання державних послуг, управління державним майном у сфері виробництва та використання паливно-енергетичних ресурсів;

– вироблення державної політики та нормативно-правового регулювання в галузі енергозбереження та підвищення енергетичної ефективності з питань інформаційного забезпечення заходів з енергозбереження та підвищення енергетичної ефективності, обліку використовуваних енергетичних ресурсів.

Міністерство енергетики РФ в межах своєї компетенції здійснює функції по створенню, експлуатації та вдосконалення державної інформаційної системи паливно-енергетичного комплексу.

Міністерство енергетики Російської Федерації очолює Міністр, який призначається на посаду Президентом Російської Федерації після затвердження його кандидатури Державною Думою Федеральних Зборів Російської Федерації за поданням Голови Уряду Російської Федерації та звільнений з посади Президентом Російської Федерації.

Так, 10 листопада 2020 року указом Президента Російської Федерації № 692 призначено на посаду міністра енергетики Російської Федерації Шульгінова М.Г., який відповідно до ч. 4 ст. 18 КК України, є службовою особою, оскільки являється посадовою особою іноземної держави, обіймаючи посаду у виконавчому органі іноземної держави, якою є держава-агресор – Російська Федерація.

Наказом Президента України № 400/2022 від 9 червня 2022 року та Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 09 червня 2022 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» введено санкції проти Шульгінова Миколи Григоровича, серед яких – відмова в наданні та скасування віз резидентам іноземних держав, застосування інших заборон в'їзду на територію України.

Відповідно до п. 9 Постанови Уряду РФ від 28.05.2008 № 400 «Про міністерство енергетики Російської Федерації», визначено повноваження Міністра енергетики Російської Федерації, як представника влади, де серед іншого зазначено, що Міністр: п. 9.6. вносить до Уряду Російської Федерації проекти нормативних правових актів, інші документи; п. 9.10. видає накази, що мають нормативний характер, а з оперативних та інших поточних питань організації діяльності Міністерства - накази ненормативного характеру.

24 лютого 2022 року військовослужбовцями ЗС РФ було захоплено частину Херсонської області, зокрема і м. Нова Каховка, в якому серед іншого знаходились енергооб'єкти, у тому числі підстанція 330 кВ «Каховська» та прилеглі до неї об'єкти передачі електричної енергії.

Починаючи з березня 2022 року (точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), у зв'язку із захопленням військовослужбовцями ЗС РФ, Південним ТУОМ НЕК «Укренерго» втрачено контроль над підстанцією 330 кВ «Каховська».

У подальшому Шульгінов Микола Григорович 18.05.1951 р.н., в порушення Конституції України та норм міжнародного права, на частково окупованій території Херсонської області, незаконно вчинив дії, щодо приєднання електромереж, що входять в Об'єднану енергетичну систему України, до російської національної електричної мережі.

Так, міністр енергетики Російської Федерації Шульгінов М.Г. достовірно знаючи про залежність окупованих АР Крим та Херсонської області від електромереж сусідніх областей України, недостатність забезпечення електроенергією даних територій від Російської Федерації,

діючи з прямим умислом, сприяв зміні меж території України наступним чином.

Так, з метою вчинення кримінального правопорушення, 18 липня 2022 року, перебуваючи в м. Москві, РФ, Шульгінов М.Г., перебуваючи в м. Москві, будучи міністром енергетики РФ, підписав наказ № 672 «Об отнесении объектов электросетевого хозяйства к единой национальной (общероссийской) электрической сети и включении в реестр объектов электросетевого хозяйства, входящих в единую национальную (общероссийскую) электрическую сеть», який 28.07.2022 зареєстровано в Міністерстві юстиції РФ за № 672. Вказаним наказом визначено Перелік об'єктів електромережевого господарства, що входять в єдину національну (всеросійську) електричну мережу, та відповідно до якого повітряна лінія потужністю 330 кВ «Каховська-Джанкой», віднесена до російської національної електричної мережі.

У подальшому, 14 вересня 2022 року, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, Шульгінов М.Г., перебуваючи в м. Москві, РФ, підписав наказ № 956 «Об отнесении объектов электросетевого хозяйства к единой национальной (общероссийской) электрической сети и включении в реестр объектов электросетевого хозяйства, входящих в единую национальную (общероссийскую) электрическую сеть», який 19.10.2022 зареєстровано в Міністерстві юстиції РФ за № 70608. Зазначеним наказом визначено Перелік об'єктів електромережевого господарства, що входять в єдину національну (всеросійську) електричну мережу, в результаті чого повітряна лінія потужністю 330 кВ «Каховська-Островська», через яку може здійснюватися передача електроенергії на тимчасово окуповану територію Кримського півострова, віднесена до російської національної електричної мережі.

За описаних вище обставин, Шульгінов М.Г., будучи представником влади, а саме міністром енергетики Російської Федерації, підтримуючи дії воєнно-політичного керівництва РФ, діючи умисно, посягаючи на територіальну цілісність і недоторканість України, з метою зміни меж її території, в порушення вимог Четвертої Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року «Про захист цивільного населення під час війни», в порушення порядку встановленого Конституцією України, вчинив умисні дії, щодо приєднання повітряних ліній електропередач, які входять в Об'єднану енергетичну систему України, до російської національної електричної мережі, шляхом підписання 18.07.2022 та 14.09.2022 вищевказаних наказів.

Враховуючи вищевикладене, Шульгінов М.Г. обґрунтовано підозрюється в тому, що він будучи представником влади, вчинив умисні дії з метою зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчиненим представником влади тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 110 КК України.

Крім того, у Шульгінова М.Г., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.07.2022 (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), виник злочинний умисел, направлений на порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, а саме на тимчасово окуповану територію України, а саме, до м. Севастополь АР Крим для презентації запуску відновлених ліній електропостачання, та повідомлення про створення технічної можливості для їх синхронізації з енергосистемою РФ.

Надалі, Шульгінов М.Г., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.07.2022 (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи за невстановленою адресою, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, вирішив перетнути у будь-який спосіб поза пунктами пропуску через державний кордон України на тимчасово окуповану територію України, а саме, до м. Севастополь АР Крим для презентації запуску відновлених ліній електропостачання, та повідомлення про створення технічної можливості для їх синхронізації з енергосистемою РФ, де звернувся до значного кола осіб з наступною промовою: *«Уважаемые коллеги, сегодня, все же, знаменательное событие. Значит мы уже одну линию поставили под рабочее напряжение «Джанкое-Каховка 330», далее будет поставлена под напряжение линия «Островская-Каховка 750» по напряжению 330 киловольт, тем самым восстановлены линии поврежденные 2015 году националистами на территории Украины. Создана техническая возможность подачи напряжения для электроснабжения потребителей собственных нужд на территории Херсонской области и Запорожской области в случае форс-мажорных обстоятельств при деструктивных действиях Украины. Но кроме того создана техническая возможность для последующей синхронизации энергосистемы России с энергосистемами Херсонской области и Запорожской области.»*

У подальшому вищезазначена промова була опублікована 23.07.2022 у формі відеозапису під назвою «Восстановлена ЛЭП между Крымом и Херсонской областью» на загальнодоступному відеохостингу під назвою «YouTube» в мережі Інтернет за посиланням: <https://youtu.be/tZopD657cp8>.

Після цього, зазначений відеозапис став доступним для загального ознайомлення усіх користувачів у засобах масової інформації, зокрема в загальнодоступній мережі Інтернет на відеохостингу «YouTube» за посиланням: <https://youtu.be/tZopD657cp8>.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у вищезазначеному відеозаписі присутні фрагменти висловлювань, в яких наявна інформація про сприяння російській федерації, що містить комунікативну мету заподіяння шкоди інтересам держави Україна.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.07.2022 (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Шульгінов М.Г., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, у невстановлених досудовим розслідуванням точному місці та часі, незаконно перетнув кордон поза пунктами пропуску через державний кордон України та прибув на тимчасово окуповану територію України, зокрема, у м. Севастополь АР Крим для презентації запуску відновлених ліній електропостачання та повідомлення про створення технічної можливості для їх синхронізації з енергосистемою РФ.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Шульгінов М.Г., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, перебуваючи у м. Севастополь АР Крим, презентував запуск відновлених ліній електропостачання та повідомив про створення технічної можливості для їх синхронізації з енергосистемою РФ.

Досудовим розслідуванням встановлено, що вищевказаний візит Шульгінова М.Г. на тимчасово окуповану територію України, зокрема у м. Севастополь АР Крим, направлений на заподіяння шкоди інтересам держави Україна.

Відтак, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.07.2023 (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, можливість встановлення вичерпана), Шульгінов М.Г., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на порушення порядку виїзду з тимчасово окупованої території України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, у невстановлених досудовим розслідуванням точному місці та часі, незаконно перетнув кордон поза пунктами пропуску через державний кордон України та повернувся на територію РФ.

Враховуючи вищевикладене, Шульгінов М.Г. обґрунтовано підозрюється у порушенні порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-1 КК України.

Крім того, у Шульгінова М.Г., у не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.11.2022 (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), повторно виник злочинний умисел, направлений на порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї, з метою заподіяння шкоди інтересам

держави, у невстановлених досудовим розслідуванням точному місці та часі, незаконно перетнув кордон поза пунктами пропуску через державний кордон України та прибув на тимчасово окуповану територію України, зокрема, у м. Маріуполь Донецької області, для участі у засіданні з приводу забезпечення безпеки електропостачання щодо проходження осінньо-зимового періоду спільно з головою т.зв. «днр» Пушиліном Д.В.

Надалі, Шульгінов М.Г., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.11.2022 (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, можливість вичерпана), перебуваючи за невстановленою адресою (можливість встановлення вичерпана), діючи умисно, повторно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, вирішив перетнути у будь-який спосіб поза пунктами пропуску через державний кордон України та прибув на тимчасово окуповану територію України, а саме у м. Маріуполь Донецької області, для проведення засідання в числі головуючих, спільно з головою т.зв. «днр» Пушиліном Д.В., з приводу забезпечення безпеки електропостачання щодо проходження осінньо-зимового періоду, де звернувся до значного кола осіб з наступною промовою: *«Ну я в Мариуполе уже второй раз, поэтому вижу даже изменения, проезжая по городу что работа идет предприятиями, которые занимаются восстановлением и жилищного хозяйства и дороги строят, наши энергетики, конечно, занимаются восстановлением энергетических инфраструктур. Я добавлю просто к Денису Вадимычу то, что сложность еще в том, что одновременно нужно заниматься стандартами мероприятиями подготовки к осенне-зимнему периоду и при этом еще занимаются восстановлением поврежденных объектов и повторно повреждаемых объектов, но мы уже понимаем эти сложности. Предприятия и местные энергетические предприятия и компании федерального уровня, которые здесь работают, они настроены на работу, сложную работу, приложат максимальные усилия для того, чтобы обеспечить подготовку к прохождению этого сложного периода, но работа будет продолжаться.»*.

У подальшому вищезазначена промова була опублікована 01.11.2022 у формі відеозапису під назвою «Правительственная комиссия по обеспечению безопасности электроснабжения ДНР» на загальнодоступному відеохостингу під назвою «YouTube» в мережі Інтернет за посиланням: https://youtu.be/pDi7pStX4_s.

Після цього, зазначений відеозапис став доступним для загального ознайомлення усіх користувачів у засобах масової інформації, зокрема в загальнодоступній мережі Інтернет на відеохостингу «YouTube» за посиланням: https://youtu.be/pDi7pStX4_s.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у вищезазначеному відеозаписі присутні фрагменти висловлювань, в яких наявна інформація про

сприяння російській федерації, що містить комунікативну мету заподіяння шкоди інтересам держави Україна.

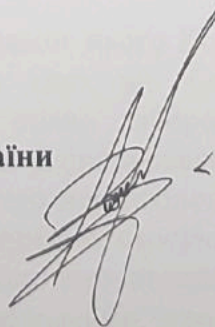
Реалізуючи свій злочинний умисел, Шульгінов М.Г.; діючи умисно, повторно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області, прийняв участь у засіданні в числі головуючих, спільно з головою т.зв. «днр» Пушиліним Д.В., з приводу забезпечення безпеки електропостачання щодо проходження осінньо-зимового періоду.

Досудовим розслідуванням встановлено, що вищевказаний візит Шульгінова М.Г. на тимчасово окуповану територію України, зокрема у м. Маріуполь Донецької області, направлений на заподіяння шкоди інтересам держави Україна.

Відтак, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.11.2022 (точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), у невстановленим досудовим розслідуванням місці Шульгінов М.Г., діючи умисно, повторно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на порушення порядку виїзду з тимчасово окупованої території України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, у невстановлених досудовим розслідуванням точному місці та часі, незаконно перетнув кордон поза пунктами пропуску через державний кордон України та повернувся на територію РФ.

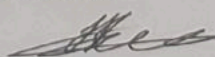
Враховуючи вищевикладене, Шульгінов М.Г. обґрунтовано підозрюється в тому, що порушив порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави, вчинені повторно, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 332-1 КК України.

Слідчий 1 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Ольга МІРОШНИК

ПОГОДЖЕНО
Прокурор третього відділу управління
організації і процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
органів безпеки Департаменту нагляду
за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Наталія ІВАНОЙКО

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний:

_____ / _____ /

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

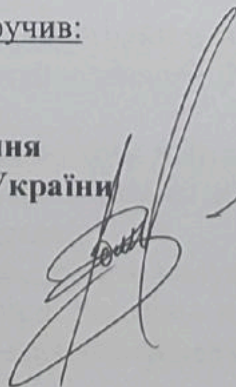
_____ / _____ /

Захисник:

_____ / _____ /

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 1 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Ольга МІРОШНИК